

Afdeelingen en leden onzer Maatschappij worden beleefd verzocht bovenstaande voorstellen en opmerkingen te willen overwegen, om daarna te besluiten tot ondersteuning van de aanvraag om urgentie; H. H. *Secretarissen* om in dit geval met bekwamen spoed bericht te zenden aan den ondergeteekende, *Secretaris* van de Afdeeling Oldambt.

B. SLINGENBERG.

AAN DE AFDEELINGEN.

Voor het vertrouwen, dat zij, die mij een plaats in het Hoofdbestuur hebben toegedacht, in mij stellen, ben ik zeer dankbaar. Des te meer doet het mij leed te moeten berichten, dat er voor mij overwegende redenen bestaan om de candidatuur thans niet aan te nemen.

23 April 1903.

J. KAT.

HET „POKKENWETJE” EN DE NED. MAATSCHAPPIJ TOT BEVORDERING DER GENEESKUNST.

In de *N. Rott. Ct.* van 24 Maart l.l. heb ik gemeend op verschillende gronden te moeten waarschuwen tegen aanneming van bovengenoemd wetsvoorstel. Aan het slot schreef ik, dat, als het werkelijk alleen te doen was, om het bekende 1000-tal kinderen op de school te krijgen, dit kon bereikt worden op veel billijker, afdoender en nagenoeg ongevaarlijke manier, door te bepalen, dat de verplichte vaccinatie zou worden opgeheven voor die kinderen, wier ouders *bij eede* verklaren, dat hun bezwaren hiertegen zó onoverkomelijk waren, dat zij hun kinderen er voor van de school zouden houden en dat die ontheffing tijdelijk zou worden ingetrokken, zoodra zich maar één geval van pokken voordeed in de gemeente of stadswijk, waarin de betrokken kinderen wonen of de school gevestigd is (totdat het gevaar voor besmetting weer geweken verklaard was). Zooals men ziet, heb ik evenals Dr. GÖTTE een bemiddelingsvoorstel gedaan als uiterste concessie, die m. i. uit een geneeskundig oogpunt in deze kwestie gedaan kan worden.

Ondanks de overeenkomst tusschen die voorstellen is er toch ook een belangrijk verschil.

Dr. GÖTTE wil n.l. een „plechtige verklaring”, dat de aanvrager gemoedsbezwaren tegen de vaccinatie heeft, voldoende doen zijn, om de ontheffing te verkrijgen. Nu komt het me voor, dat zoo’n bepaling niet veel minder gevaar zou opleveren, dan het wetsvoorstel zelf en derhalve van geneeskundige zijde niet kan worden gesteund. De geschiedenis van de „conscientious objection” in Engeland heeft dat duidelijk in het licht gesteld. De „plechtige verklaring” zou zoo’n groot gat in het net blijken te zijn, dat alleen de allergrofste overdrijving dier gemoedsbezwaren er door zouden worden ondervangen. Daarentegen zou de eed m. i., juist met het oog op de menschen met gemoedsbezwaren tegen de vaccinatie, voldoende waarborg geven, dat voor niet veel meer kinderen ontheffing zou verkregen worden dan er nu wegens de inenting van school gehouden worden. In beginsel ben ik het geheel eens, dat het niet gewenscht is van geneeskundige zijde met bemiddelingsvoorstellen aan te komen. Daar echter de paedagogische zorg voor